

[Boligministeren.]

for den statsstøtte længere, og som udmærket, synes jeg, efterhånden som udviklingen skred frem, havde kunnet bidrage til igenem en mere rimelig rente og en tilbagebetaling af den ydelse, som det offentlige havde givet dem, at sikre mulighederne for dem, der skal flytte ind i det nye byggeri.

Lovforslaget bygger i det hele taget på den grundlæggende tanke, som også det økonomiske råds formandskab har givet udtryk for, at problematikken først og fremmest består i at skaffe løsningsmuligheder. Nogle har foreslået indekskontrakter — det ved jeg, det gjorde SF i fjor — og dette forslag er jo på visse måder analogt med den samme tanke, i hvert fald for så vidt angik principperne, men problemet består altså først og fremmest i at finde løsningsmuligheder, så man under de herskende kreditforhold kan nedbringe renten og udgiften for lejen i nybyggeriet.

Så kan der selvfølgelig opstå den situation, at priserne ikke udvikler sig i de kommende år, som de har udviklet sig i de foregående år, og det er vel i og for sig en situation, som vi alle sammen både ønsker og stræber henimod, altså en mere afdæmpet prisstigningstakt. I så fald vil rentelånenes tilbagebetalingsmulighed ikke være til stede i samme omfang som forudset i lovforslaget. Men lovforslaget går ud på, at boligministeriet i så fald kan henvende sig til finansudvalget for at få strakt tilbagebetalingen og bragt den i bedre overensstemmelse med den faktiske prisudvikling. Jeg må da sige, at jeg vil da gerne være i den situation at skulle gå til finansudvalget med et sådant aktstykke, for det betyder jo en stabilisering af lejen i nybyggeriet. Det vil måske nok komme til at koste staten penge, idet man får disse rentelån mindre hurtigt tilbage, end man ellers ville have fået, men til gengæld vil det medføre så mange andre fordele, forekommer det mig, for vort samfund.

Når man bedømmer priserne i øjeblikket i det sociale nybyggeri, er disse jo kun for en

meget ringe dels vedkommende påvirket af rentestigningen, idet man jo endnu har rentesikringsordningen. Man er tilbøjelig til at tro, når man hører om disse stigninger, at det alene er renten og jordspekulationen, som er prisstigningens årsager, men for så vidt angår renten, er det altså kun på et beskedent område, nemlig med hensyn til byggelånene, den øver indflydelse på prisaftættelsen, ellers har vi i dette øjeblik i hvert fald rentesikringsordningen.

For så vidt angår jordpriserne er der en udvikling, det ved vi alle sammen, men hvis man begynder at dissekere dette, og det er et arbejde, vi er i gang med i boligministeriet, og hvis resultater vi gerne vil stille til rådighed for folketingets boligudvalg, så viser det sig, at råjordprisen kun er en ringe del. Byggemodningsudgifterne er igennem de senere år steget kraftigt. Der er i øvrigt stor forskel i byggemodningsudgifterne fra landsdel til landsdel, men byggemodningsudgifterne er steget kraftigt, og en af årsagerne til det er den samme, som kan være en medvirkende årsag til stigningerne i det hele taget i m²-lejen i det sociale byggeri, nemlig at der sker visse standardforbedringer, at der stilles større krav.

Hr. Arne Larsen spurgte: hvem skal betale pengene tilbage? Ja, under de forudsætninger, som jeg her har nævnt, så er det boligen, der skal betale dem tilbage. De er knyttet til boligen og ikke til den enkelte person, hvorimod boligsikringsordningen som bekendt er knyttet til den enkelte person.

Hr. Sigsgaard og også fru Hanne Reintoft spurgte om, hvilke kontrolregler der var for de boliger, som tænkte opført til fremme af arbejdskraftens mobilitet — jeg beder om, at man vil bemærke, at det ikke er et spørgsmål om gæstearbejdere alene, men i det hele taget om fremme af arbejdskraftens mobilitet. Sådant som lovforslaget er formuleret, er disse boliger omfattet af de almindelige beskyttelsesregler, og det betyder, at hvis der er tale om værelser, og det er tilfældet i de påtænkte gæstekomplekser, så er der i princippet opsigelighed. Er der tale om lej-